No. 122. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 10 October.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien ... op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen ... de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van ... 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct., behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 55 ct. Brieven enz., franco.

...oning Willem II. — De Natie.

...ijkens de bekend gewordene proclamatie, heeft ...K. H. de Prins van Oranje, op den 7. dezer, de ...oninklijke waardigheid, de Nederlandsche, Luxem...gsche en Limburgsche kroonen, uit handen van ...ogstdeszelfs koninklijken vader, overgenomen, en zal ... aan het hoofd der nader uit te vaardigen Pro...matien gelezen worden. » Wij Willem, Koning ...

...ieruit blijkt, dat bij beide Vorsten en de hooge ...ts-dienaren, welke omtrent dezen stap zijn ge...dpleegd, zich geenszins de twijfel heeft opgedaan, ...n wij in een vorig artikel te kennen gaven, als ...j het nagaan der grondwet over dit onderwerp bij ... te zijn gerezen.

Overtuigd, gelijk wij zijn, dat bezwaarlijk bij ...and in Nederland de wensch zou kunnen bestaan, ..., in stede van de koninklijke waardigheid, een...dig het regentschap aan Z. K. H. ware opgedra..., gelooven wij dat, nu de zaak haar beslag heeft, ... voor elken Nederlander pligt en wijsheid is, het ...igte te eerbiedigen en Z. K. H. als Nederlands ...tigen Koning te erkennen.

Nogtans kunnen wij niet gelooven, dat men ons ...ngen zal wraken, dat, bij eene eventuele her...ing der grondwet, ook de door ons aangewezene ...te in dezelve, op *dit* teedere punt, worde weg...omen.

...ij komen nu tot eenige beschouwingen, waartoe ...roonsbeklimming van Koning Willem II zoo ge...lijk aanleiding geeft.

...nder welke indrukken en omstandigheden, zal de ...ring der Nederlanden door Koning Willem II wor... aanvaard?

...at mag de Natie van haren nieuwen Koning ...ij verwachten?

...edaar twee vragen, welke in het tegenwoordige ...gewricht van wezenlijk belang zijn te achten. Wij ...n dan ook trachten, naar ons vermogen, daarop ...ntwoorden.

...at de *indrukken* betreft, welke reeds sedert ge...en tijd bij Z. M. hebben moeten ontstaan, ...ennen H. D. eenen te helderen blik toe, dan ...ete niet zou hebben opgemerkt, hoeveel waar... de weinige regelen bevatten, welke wij in het ...*lsblad* van 6. dezer №. 2782 aantreffen, na... » *Maar zoo de natie er prys op stelt, om ...n geëerbiedigden Koning, ook niet meer Hoofd ... den Staat zynde, in haar midden te behouden, ... geschiedt zulks in de stellige verwachting, ...de lieden van zekere party, welke het ver...en van den bejaarden Koning bezaten en dit ...ouwen misbruikten, om Hoogstdenzelven tot ...rscheidene, der natie ongevallige stappen te ...en, daarom toch hunnen invloed niet zullen ...den, maar dat integendeel, onder de reye... van Koning* Willem II, *al wat in den laat...yd tot velerlei botsingen heeft aanleiding ge..., zorgvuldiglyk zal worden vermeden of ver...d.*"

... zelfden blik kan het niet ontgaan, dat men ...eest algemeen, zoo binnen- als buiten 's lands, ... wordend blad, geene dergelijke woorden ne...rijft, wanneer men te vreezen zou hebben, ...huldiging door een geheel volk, van laster of ...l te hebben verkondigd; dat men wenschen ...drukken, welke bij verreweg de meerderheid ...e afkeuring en tegenspraak zouden ontmoeten. ...blik zal tevens gezien hebben, dat het niet ...leen deze *eene* openbare tolk, dat *eene* blad ...elk zoo spreekt, en *aldus* zijne wenschen uit...ceen Z. K, H. moet het reeds voor lang be... hebben, dat alle onafhankelijke bladen, dat ..., welke de natie *uit vryen wil* leest en be... zoo sproken en wenschen; maar vooral ook ... groot aantal leden der vertegenwoordiging, ...sche uitgestrektheid hunner inschikkelijk... toegefelijkheid, als uit éénen mond, verklaard heeft, dat er in het Nederlandsche staatsbestuur *veel* te verbeteren viel; dat de natie ernstig naar die verbeteringen verlangde.

Het zal niet noodig zijn, hier zoo menige brochure, zoo menig Proces-Verbaal, zoo menige redevoering van Leden der Staten-Generaal te herinneren, in alle welke een groot aantal gebreken werd opgesomd en verbeteringen voorgesteld, zelfs door *zulke* mannen, welke desongeacht beweegredenen wisten te vinden, om die gebreken, en het gemis aan die verbeteringen, te helpen bestendigen.

Dien blik kan het ook met geene mogelijkheid ontsnapt zijn, dat de onlangs tot stand gekomene wijziging der grondwet een pijnlijk gevoel van teleurstelling bij het talrijkste deel der natie heeft te weeg gebragt, en het er verre af is, dat hierdoor zou zijn bereikt, wat men er door meende te bereiken, de wenschen en verlangens te onderdrukken, de onafhankelijke drukpers te ontmoedigen, de vrijmoedige sprekers tot zwijgen te brengen, en, door dit een en ander, de natie tevreden te stellen en te doen vergeten, wat zij zoo dringend noodig heeft.

Evenmin kan die blik onopgemerkt hebben gelaten, dat eene vroeger verworvene hooge mate van populariteit, van persoonlijken invloed, van hoogachting voor eene schier voorbeeldelooze werkzaamheid, zoovele zuilen waren, waardoor ook nog in lateren tijd het vertrouwen, het geduld, de toegevenheid, bij menigen » der natie ongevalligen stap" geschraagd werden, en het bestaande gebrekkige hielpen dragen.

Nog kon die blik niet voorbijzien, dat het vooral in de laatste tijden geweest is, dat de oogen der natie voor de gebreken in ons staats-bestuur zijn geopend geworden; dat de bestaande leemten, op veelvuldige wijze, vaak met uitstekende bekwaamheid en door hoogst kundige mannen zijn in het licht gesteld; zoodat wat vroeger nog twijfelachtig of als met den sluijer der onzekerheid bedekt was, nu voor allen duidelijk, en tot volle zekerheid is geworden.

Daarentegen, wij kunnen dit niet ontkennen, zal die blik ook niet onopgemerkt hebben gelaten de gewigtige overmagt, welke eenige weinige bevoorregte familien zich van lieverlede op den gang van het staats-bestuur hebben aangematigd; en wat deze, uit erkentelijkheid voor hetgeen haar werd ingewilligd, wederkeerig hebben toegestaan en gedoogd, ja zelfs nu en dan *gewaagd*.

Maar ook de luide en algemeene roepstem tegen den aanwas dezer magt en het misbruik derzelve, zij klonk in geene woestijn en kan bezwaarlijk den Vorst, die gereed staat, den troon te beklimmen, ontgaan zijn.

Ziedaar dan de indrukken, welke naar onze meening levendig moeten zijn bij den nieuwen Koning. Zullen daartegen even levendige kunnen ontstaan uit de raadgevingen, waarmede eenige vrienden en voorstanders van het bestaande gebrekkige Hem zullen omgeven? Zal men de waarheid in het staatkundige voor den scherpen blik van den veldheer kunnen bemantelen, en Hem kunnen overtuigen, dat alles *goed* is, zoo als het is dat de natie met het bestaande vrede heeft; dat de fungerende Ministers zich het vertrouwen des volks hebben verworven en het *Zyne* verdienen? dat, in één woord, de tot hiertoe gevolgde weg moet *blyven* bewandeld worden, om het rijk, waar over Hij geroepen is, te regeren, welvarend, bloeijend, rijk en krachtig te maken?

Waarlijk, wij betwijfelen dit zeer.

En nu de *omstandigheden*, onder welke de troon wordt beklommen?

Een *schuldenlast*, welk wij dezer dagen hebben aangetoond, maar weinig minder te zijn, dan die van Engeland, het schulden-rijkste land der wereld.

Een *budget van uitgaven*, ten gevolge der instandhouding van een, voor zulk een klein rijk, veel te omslagtig staats-bestuur, van eene enorme pensioenlijst, van te hoog opgevoerde jaarwedden, — verre boven het bedrag der gewone en mogelijke inkomsten vastgesteld.

De eigenlijke *lasten des volks*, de impositien op de eerste behoeften des levens tot het hoogst mogelijke peil opgedreven.

Het *nationaal crediet* aanmerkelijk verzwakt en in geene vergelijking te brengen met dat, van zelfs in dadelijk gevaar van oorlog verkeerende andere staten.

Eene *marine*, te zwak, om onzen koophandel krachtdadig te kunnen beschermen, en zonder middelen om haar, in tijden van nood, te kunnen bemannen.

Eene *landmagt*, door nooddwang aanmerkelijk ingekrompen, bij gemis aan de reeds voorlang noodig bevondene bepalingen, om de schutterijen daarvan een krachtig en geoefend deel te kunnen doen uitmaken.

Eene regelmatig voortgaande vermeerdering van het getal armen, en in meerdere Provincien merkelijke achteruitgang der bronnen van bestaan.

De meerderheid der natie, door het groote aantal bekend gewordene misslagen vermoeid, ontmoedigd en ongeduldig, zoowel als met tegenzin vervuld, ten aanzien van het juk door de Aristocratie op hare schouderen gelegd; — verdooving, dien ten gevolge, van het nationaal gevoel, kwijning der liefde voor het vaderland, miskenning van echte burgerdeugd, afwezigheid van zelfstandigheid van eensgezindheid, van onderlinge tevredenheid en — *nationale kracht*.

Eindelijk, gevaar voor eenen algemeenen Europeschen oorlog, voor eenen strijd om beginselen, welligt op leven en dood te voeren, waarbij het als een wonderwerk zou te beschouwen zijn, dat Nederland onzijdig konde blijven.

Ziedaar eenige der omstandigheden, onder welke de troon door den nieuwen Koning zal beklommen worden.

Wat mag de natie daarbij van Hem verwachten?

De natie mag van haren nieuwen Koning, onder de aangewezene indrukken en omstandigheden, verwachten:

Bewijzen van achting, van vertrouwen en belangstelling, ten einde die wederkeerig van haar te kunnen erlangen.

Herstelling van het bestaande gebrekkige, in zoover dit zonder schokken of gevaarlijke botsingen, reeds van stonden aan, mogelijk is.

Bescherming tegen de aristocratische aanmatigingen en overmagt, opdat de natie ook *Hem*, des noodig, daartegen bescherme. — —

Waarin zouden de bewijzen van achting, vertrouwen en belangstelling kunnen bestaan, door den Vorst aan de natie te schenken?

Naar ons oordeel in het volgende:

1° door eenige dier mannen in het bestuur te roepen, welke het volle vertrouwen, ja wij mogen zeggen *de liefde* der natie bezitten, en welke van hunne heldere inzigten in het staats-bestuur, van hunne bekwaamheid en vurige vaderlandsliefde de overtuigendste bewijzen geleverd hebben.

Behoeven wij hier namen te noemen?

Plaatsen zich niet als van zelve hier voor den geest: een Luzac, een van Nes, een Thorbecke, (die nog zoo weinig, en toch reeds zóóveel deed,) een van Dam van Isselt; (van wiens moed en vurige vaderlandsliefde wij, ook buiten 's lands raadzaal, zulke overtuigende bewijzen ontvangen hebben;) een Schimmelpenninck van der Oije, (wiens laatst gehouden gedrag ons het vroegere niet kon doen vergeten;) een Luijben (die zich zoo waardig betoond heeft, niet maar het vertrouwen van het groote millioen zijner R. C. landgenooten, maar ook dat van alle verlichte en verdraagzame protestanten;) en voorts nog die onderscheidene andere mannen, welker woorden, ofschoon niet in 's lands raadzaal, nogtans in de Nederlandsche harten zulk eenen luiden weerklank gevonden hebben?

Welk eene ruime keuze, uit geachte, kundige, onafhankelijke, voortreffelijke mannen, welke als zoodanig het volle vertrouwen, de sijmpathie van verreweg de meerderheid des volks bezitten; mannen, welker

antecedenten den stevigsten waarborg aanbieden, dat het vaderland, het algemeene heil des volks bij hen zwaarder wegen zullen, dan het belang van henzelven en dat hunner familiën; den waarborg, dat zij hunnen Vorst niet zullen misleiden omtrent *Zijn* wezenlijk belang, hetwelk hetzelfde is met dat van de meerderheid zijner goede en getrouwe onderdanen.

Wij vragen het, waardoor zou aan de natie een grooter bewijs van achting, van vertrouwen en belangstelling kunnen gegeven worden; waardoor zou zij om dus te zeggen, eenen meer electrieken schok ontvangen, dan door *zulke* mannen te zien geroepen, om deel te helpen uitmaken van het staats-bestuur?

Moeten dan alle thans fungerende ministers worden weggezonden?

Wij gelooven niet, dat dit noodig zoude zijn.

Maar hoevele aanspraken de langen dienstjaren van den minister van *justicie* hem mogen geven; welke gewigtige diensten de minister van *buitenlandsche zaken* den staat, vooral in de laatste jaren, moge hebben bewezen; hoe groote geschiktheid de minister van *binnenlandsche zaken* voor zijne gewigtige betrekking moge hebben aan den dag gelegd; met hoeveel zorg en ijver de belangen der godsdienst door de hoofden der Departementen van *eeredienst* zijn behartigd; hoe bevorderlijk de hoofd-ambtenaar voor de *nationale nijverheid*, door zijne jovialiteit en zijnen eerbied voor het beginsel van *laissez faire*, moge zijn voor , en hoevele tevredenheid hij moge verschaffen aan allen, die iets met de administratie over de nationale nijverheid uitstaande hebben, — wij gelooven nogtans dat, konden deze mannen op eene voor hen bevredigende wijze, tot andere werkkringen geroepen, of voor hunne bewezene diensten beloond worden, hunne vervanging door mannen, als door ons zijn opgenoemd, geene stof tot ongenoegen of afkeuring aan de natie verschaffen zou.

2°. door maatregelen te verordenen, welke het uitzigt kunnen geven op eene geheel andere inrigting van onze staatshuishouding, dat wil zeggen: op eene veel *eenvoudiger* en *onkostbaarder* schaal, dan de tegenwoordige.

Men heeft vroeger vernomen van commissien tot HERZIENING der grondwet, tot het voordragen van bezuinigingen, — doch van de uitkomsten van derzelver arbeid is niets bekend geworden.

Inmiddels vereischt onze grondwet, het is onmiskenbaar, dringend eene nadere herziening, en even dringend onze staatshuishouding vereenvoudiging, zal aan de ernstige wenschen en aan de wezenlijke behoeften der natie worden te gemoet gekomen.

De benoeming dus, eener commissie van kundige mannen, bekend door hunne bezadigdheid even zeer als door hunne milde beginselen, even wars van gevaarlijke nieuwigheden, als van een halstarrig aankleven van het gebrekkige oude, benoemd, om een ontwerp van grondwet voor te dragen, ingerigt naar de gebleken behoeften des volks; en tevens om te onderzoeken naar de meest geschikte middelen om onze huishouding op eenen spaarzamer voet in te rigten; deze zou gewis een overtuigend bewijs leveren van des nieuwen Konings vertrouwen en belangstelling in, — van achting voor de gevoelens der natie.

3°. door het stelsel aan te nemen, hetwelk alle groote mannen hebben omhelsd, en waardoor zij er alleen in konden slagen, datgene te verrigten, wat hen waarlijk groot deed zijn: dat is, de verdiensten, de burgerdeugd te beloonen, de talenten aan te moedigen en te onderscheiden, *waar* die ook gevonden worden, en van een en ander voor den Staat nut te trekken. Derhalve het tegenovergestelde stelsel te verwerpen, volgens hetwelk talent en verdienste zich geenen weg geopend vinden, dan wanneer zij gepaard gaan met *aanzienlijke geboorte*, met *voornaamheid*, of deze laatste hun wel genadiglijk de hand willen reiken. Tot welke uitkomsten het uitsluitend toelaten van aanzien en voornaamheid, tot gewigtige staatsbetrekkingen, als vergoedden deze eigenschappen het gemis van talent en verdiensten, dens weg baant, schijnt de tegenwoordige toestand van ons vaderland ons te kunnen leeren.

4°. Door een streng toezigt te doen plaats vinden op de naauwgezette pligtsvervulling der Ambtenaren; waardoor alleen wezenlijke veerkracht aan het Bestuur kan worden bijgezet.

Zwakheid te dezen geeft eene heillooze kracht aan de Ambtenaren zelven, tot het plegen van daden, of het verzuimen van pligten welke, op rekening der regering gesteld, deze in 's volks achting doen dalen, en van lieverlede den Vorst de liefde van zijn volk ontrooven.

Een Ambtenaar, die van zijne voorschriften afwijkt, die jegens den onderdaan eenige daad van onregt of willekeur pleegt, zij vooraf verzekerd, dat wanneer deze zich beklaagt, niet maar *eene*, maar *beide* partijen gehoord, dat er een naauwkeurig en onpartijdig onderzoek plaats hebben, en er in elk geval *regt* gedaan en de begane afwijkingen zullen gestraft worden.

Het is schier ongeloofelijk, welken indruk bij een volk wordt te weeg gebragt, door een enkel bewijs van strenge regtvaardigheid van den Vorst, wanneer het de taak geldt, om den onderdaan tegen de magt Zijner eigene dienaren in bescherming te nemen.

En dat men toch niet vreeze, de Ambtenaren te ontstemmen, te ontmoedigen, door een streng toezigt op hunne handelingen. Slechts bij de tragen, bij de onbekwamen, de willekeurige, kleine despoten kan dit het geval zijn. De ijverige, de bekwame, de regtschapene Ambtenaren zullen dit toezigt niet vreezen. Zij zullen er zich in verheugen, naauwkeurig te worden gadegeslagen; want het zal hun slechts tot eer verstrekken en hen in de achting van hunnen Vorst kunnen doen rijzen. Een enkel woord van goedkeuring zal *dan* meer waarde erlangen, dan een ridderkruis, onder eene andere orde van zaken.

De groote belooningen welke volgens MONTESQUIEU een vervallen staatsgebouw aantoonen, zullen niet vereischt worden; maar het *gevoel van eer* zal wonderen verrigten.

Doch al ontkende men dit, het zou niettemin zeker zijn, dat de Ambtenaren zijn om het volk, niet het volk om de Ambtenaren; dat de steun, de kracht van den Vorst bestaan moet in de liefde, de verknochtheid zijner onderdanen, niet in de goedkeuring zijner Ambtenaren.

Door stiptelijk toe te zien dat de hoogere staatsdienaren hunnen pligt vervullen, zal een gebrek worden weggenomen, over hetwelk menigmaal in Nederland is geklaagd geworden, eene soort van slaperigheid, van langzame spoed, eene gewoonte van uitstel, bij de behandeling ook van zaken van de dringendste aangelegenheid; want ook die hoogere ambtenaren zullen dan ijver en veerkracht van hunnen minderen moeten vorderen.

Men stelle zich eens eenen NAPOLEON, eenen FREDERIK DEN GROOTE voor. Zouden zij hebben kunnen doen, wat zij, zoo in den krijg als in het staatkundige, in het burgerlijke bestuur deden, bijaldien zij in hunne dienaren gedoogd hadden, dat deze hunne bevelen of voorschriften, half-slapende op hun doode gemak ten uitvoer bragten?

Wij beschouwen eene eigenschap, welke de dienaren der kroon tot den meest mogelijken ijver en werkzaamheid verpligt, aanspoort en aanvuurt in eenen Vorst van het hoogste gewigt, in betrekking tot het geluk, de kracht en de orde Zijner regering, en voor het welzijn Zijner onderdanen.

5°. Door het vele goede, hetwelk er onder Koning WILLEM DEN EERSTE, met betrekking tot de ontwikkeling van *Handel* en *Nijverheid* is tot stand gebragt, verder te helpen opbouwen en ontwikkelen, en het zich steeds ten doel te stellen, de vruchten, welke daardoor kunnen verkregen worden, over het grootst mogelijk getal Zijner onderdanen te verspreiden.

En wanneer nu eens deze wenschen en verwachtingen der natie werden verwezenlijkt, zou men er aan twijfelen, dat Nederland, door eene strikte onzijdigheid buiten de verwikkelingen geplaatst, waarvan de toekomst van Europa schijnt zwanger te gaan, een tijdperk van geluk van bloei en voorspoed, van inwendige tevredenheid, van nationale kracht zou te gemoet gaan? *Neen*, zulk een twijfel kan niet bestaan, bij hem, die den toestand van Nederland, de wenschen en behoeften van deszelfs bewoners slechts met eenige aandacht heeft gade geslagen.

Mogen dan onze beschouwingen en die van anderen ingang vinden bij eenen Vorst, op wien de hoop van een getrouw volk voor de toekomst gevestigd is!

Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 5. October. Gisteren avond werden hier allerlei geruchten verspreid. Men zeide, onder anderen, dat de Koning het behoud van den vrede tot elken prijs wilde, waarop al de leden van het Kabinet, met uitzondering van den Minister van financien, de Heer *Pélet de la Lozère*, verklaard hadden hun ontslag te zullen nemen, bijaldien Z. M. niet binnen vier en twintig uren besloot, de Kamers bijeen te roepen en den oorlog aan de verbonden Mogendheden te verklaaren.

Daarop zou de Koning beproefd hebben een nieuw Kabinet te vormen, aan hetwelk de Heeren *Guizot* en *de Broglie* deel zou nemen, maar was door den laatstgenoemde, op een hem daartoe gedaan onderzoek, ten antwoord gegeven, dat hij geene portefeuille aanvaarden zou, alvorens de oorlog verklaard was.

De Hertog *van Orleans*, van Chantilly ontboden is tegen den afloop der Raadsvergadering alhier gearriveerd, maar heeft daaraan geen deel genomen. Na een gesprek, door den Prins met zijnen Vader gehouden, moet de laatste sterk aangedaan zijn geweest, en over het algemeen groote somberheid bij het Hofgezin heerschen.

De tijd der bijeenroeping van de Kamers schijnt der punten van geschil in den Kabinetsraad te hebben uitgemaakt. Terwijl sommige Ministers dien op 15 November wilden bepalen, hebben anderen haar nog vóór het einde der loopende maand bijeen willen roepen.

De Minister *Thiers* heeft, zeide men verder, jegens eenige lieden zijn gevoelen geuit, dat men geene verdere inschikkelijkheid bewijzen kon, en dat de eenige kans voor het heil des Lands in den oorlog was gelegen.

Heden morgen heeft de Heer *Thiers* zich naar de Tuilerien begeven, en was, bij het vertrek van den post, nog in gesprek met den Koning.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 9 October. Naar men verneemt, zijn door Z. M. benoemd: Z. K. H. de Erfprins *van Oranje* tot Opperbevelhebber der 1e Divisie; de Luitenant-Generaal *Schuurman* tot Opperbevelhebber der 2e Divisie; Z. Exc. de Luitenant-Gen. *de Kock* tot Gouverneur-Generaal der Oost-Indiën; Z. Exc. den Heere *van Doorn* tot Minister van Oorlog; de Heer *Thorbecke* tot Minister van Justitie en de Heer *Luzac* tot Secretaris-Generaal van Binnenlandsche zaken. (*)

Men wil weten, dat bij de Troonbestijging van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, de zoo zeer door de natie gehate belasting op het gemaal en geslagt (brood en vleesch) *zal* worden afgeschaft. (*H. N.*)

(*) Voor zoover dit berigt nader mogt blijken gegrond te zijn, zoo de Schrijver van het hier voren staande artikel, altans *deels*, den door hem uitgedrukten wensch vervuld zien. Laat ons hopen, dat de tijd verdere rozen baren moge! (*Aanm. v. d. Drukker.*)

Advertentien.

De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal op Dingsdag den 26 October 1840, des namiddags ten 3 uren, in het Koffijhuis genaamd *de Prinsentuin*, bij *J. L. QUERÉ*, te Vlissingen, publiek presenteren te Verkoopen:

1°. Een HUIS en ERVE zijnde een TIMMERMANSWINKEL, staande en gelegen te Vlissingen, op de Groote Markt, Wijk G. No. , met daar achter gelegen PAKHUIS.

2°. Een HUIS en ERVE staande en gelegen te Vlissingen, in de Lange Zelke, Wijk F. No.

En 3°. Een HUIS en ERF staande en gelegen te Vlissingen, in de Wagenaarstraat, Wijk L. No. 38, over de Hoofdwacht.

Bij uit te zetten Kaarten breeder omschreven, daags voor en op den dag der Verkooping voor ieder te zien.

Het Kollegie van REGENTEN over het ARM-, GAST- en WEESHUIS te *Vlissingen*, zal op Dingsdag den 13 October 1840, des voormiddags ten 11 ure precies, in de Directiekamer Gesticht No. 1 (*Gasthuis*) in het openbaar AANBESTEDEN, de levering van de voor bovengenoemde Gestichten, gedurende het jaar 1841 benoodigde LEVENSMIDDELEN, BRANDSTOFFEN, KLEEDING, SCHOEISEL, enz., omschreven in de condition van aanbesteding, welke dagelijks, met uitzondering van den Zondag, ter lezing liggen ten huize van den *Amanuensis* en *Rentmeester*, in de Wagenaarstraat, Wijk I. No. 98.

De ondergeteekende maakt zijne Begunstigers bekend, dat hij op heden zijne affaire heeft gevestigd in DE EENDRAGT, op de Groote Markt; zullende men ook bij gunstig weder op HET VELDZIGT kunnen bediend worden.

VLISSINGEN, 10 October 1840. C. J. DRUAUX.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT *de Schelde.*

OCTOBER 1840.

Van Vlissingen.		ur. min.	Van Breskens.	
Zaturdag 10,	vm.	11.30	Zaturdag 10,	nm.
Zondag 11,	nm.	12.	Zondag 11,	»
Maandag 12,	»	.	Maandag 12,	»
Dingsdag 13,	»	1.	Dingsdag 13,	»
Woensd. 14,	»	1.30	Woensd. 14,	»
Donderd. 15,	»	2.30	Donderd. 15,	»
Vrijdag 16,	»	3.	Vrijdag 16,	»

AFVAART-UREN VAN HET STOOMJAGT, varende tusschen MIDDELBURG en ROTTERDAM gedurende de maand OCTOBER 1840.

Van Middelburg.		ur. min.	Van Rotterdam.	
Zondag 11,	's morg.	4.	Maandag 12,	's morg.
Dingsdag 13,	»	5.30	Woensd. 14,	»
Vrijdag 16,	»	7.	Zaturdag 17,	»
Zondag 18,	»	5.30	Maandag 19,	»

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.